

PINKSTEREN LES 4 → DE HEILIGE GEEST BOUWT DE KERK

HANDELINGEN 2:42-47

KERN VAN DE LES

Kinderen zullen begrijpen dat de Heilige Geest een uitzonderlijke liefde bewerkstelligd.

DOELSTELLINGEN VAN DE LES

Kinderen zullen in staat zijn om:

- In te zien dat de bekering slechts een begin van het christenleven is.
- Te beseffen dat een geloof ook vruchten met zich meebrengt.
- Het nut van de tekenen en wonderen van de apostelen te omschrijven.
- Enkele kenmerken van de eerste kerk op te sommen.
- Het effect van de onderlinge eenheid van de christenen te verwoorden.

MEMORIEVERS

Johannes 16:8

En als Die (Heilige Geest) gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.

TOEPASSINGEN

- Lees je Bijbel en bid elke dag.
- Toon je liefde voor andere christenen.
- Ga na waar er eventueel noden zijn bij de mensen in je gemeente.
- Wees gastvrij en nodig eens iemand uit je gemeente uit voor een maaltijd.
- Dank God om Zijn genade.

ACHTERGROND

Degenen uit de menigte die naar Petrus' toespraak hadden geluisterd en zijn woorden geloofden bekeerden zich en lieten zich dopen in de Naam van Jezus Christus. Hiermee ontvingen zij ook 'de gave van de Heilige Geest', de Heilige Geest die vanaf het moment van de bekering in hun harten kwam wonen en hun leven voorgoed zou gaan veranderen. De dag dat de heilige Geest werd uitgestort op de aarde werden er ongeveer drieduizend zielen gered – een veel grotere groep bekeerlingen in één dag dan dat Jezus in de drie jaren van Zijn bediening hier op aarde had doen bereiken. Geen wonder dat Jezus tegen Zijn discipelen had gezegd dat zij doordat Hij terug zou keren naar de Vader veel grotere werken dan Hem zouden gaan doen (Joh.14:12).

De eerste kerk volhard in diepgang (Handelingen 2:42)

Anders dan velen denken is een bekering niet het eindpunt, maar slechts het begin. Wanneer iemand werkelijk beseft welke weg hij is ingeslagen en waar deze naartoe leidt, en als deze persoon hiervan oprecht berouw heeft en inziet dat hij in zonde leeft naar zijn Schepper, zal dit zijn hele leven gaan veranderen. Zijn denkwijze, doelen, verlangens en prioriteiten zullen compleet worden omgegooid en hervormd worden. In alles zal hij willen 'kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaglijke en volmaakte wil van God is (cf.Rom.12:2). Dit werd bij de eerste bekeerlingen al onmiddellijk zichtbaar in hun 'volharden in de leer van de apostelen' (Hand.2:42). De prediking van Petrus waarin hij doorheen de Schriften hun Jezus Christus had leren kennen was voor hun niet voldoende. Net 'als pasgeboren kinderen' verlangden ze 'naar de zuivere melk van het Woord' om de Heer nog beter te leren kennen en hierdoor geestelijk op te groeien (cf.1Pet.2:2). De eerste kerk kreeg nog volop onderwijs van de apostelen, het onderwijs dat wij nu in geschreven vorm kennen als het Nieuwe Testament. In dit onderwijs bleven de gelovigen zich verdiepen en dat beïnvloedde ook hun daden (cf.Jak.1:25).

De Heilige Geest, die in allen werkzaam was, getuigde hiervan door de onderlinge liefde en eenheid die de gelovigen hadden met elkaar. De eerste kerk volhardde daardoor ook 'in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden' (Hand.2:42). Deze gemeenschap (*koinonia*) kan ook vertaald worden als 'delen' of 'verwantschap'. Zij die Jezus Christus volgen worden deelgenoten met Hem en met al de andere gelovigen (cf.1Joh.1:3). Deze onderlinge eenheid en verwantschap werd voortdurend onderhouden door 'het breken van het brood'. Door het regelmatig vieren van het Avondmaal met elkaar, herinnerden ze zich enerzijds aan Jezus' offer, maar anderzijds ook aan hun onderlinge verbondenheid. Door één brood (dat het mens worden van Jezus symboliseerde) te breken zodat iedere gelovige hier een stuk van kon nemen, werden ze voortdurend bepaald bij het feit dat Jezus zich voor elk van hun had moeten laten vernederen het lijden op Zich had genomen tot de dood toe. Zie lieten zien dat ze allen deel hadden aan Zijn dood, maar ook aan Zijn opstanding. Dit bleven zij alles standvastig en trouw doen.

De eerste kerk straalt naar buiten (Handelingen 2:43)

De gevolgen van het volharden in de leer, de gemeenschap en gebed lieten niet lang op zich wachten en werden al gauw zichtbaar. 'Er kwam een vrees over iedereen', een diep respect en ontzag voor de Heer. Hetzelfde woord dat als 'vrees' werd vertaald (*phobos*) zien we ook gebruikt worden om de reactie van de gemeente op de dood van Ananias en Zafira te beschrijven (Hand.5:5, 11). Het beschrijft ook de reactie van de inwoners van Efeze naar de aanval van een bezeten man op enkele Joodse duivelbezwervers (Hand.19:17). Het wordt ook gebruikt om de reactie naar Jezus te omschrijven wanneer Hij de zoon van een weduwe terug uit de doden opwekt (Luk.7:16). Zulk een ontzag en eerbied naar God kregen de mensen in en buiten de gemeente toen ze de diepgaande gemeenschap van de eerste kerk zagen. Ze werden niet gerespecteerd omwille van hun imposante gebouw, hun goed doordachte programma's of eender welk ander werk van mensen, maar omwille van de bovennatuurlijke invloed die hun levens uitstraalde. Dat is het effect van een juist gebruik van de geestelijke gaven (cf. 1Kor.14:24-25).

Om te bevestigen dat hetgeen de apostelen leerden werkelijk woorden van God waren, werden zij toegerust met de mogelijkheid om 'veel wonderen en tekenen' te doen. Dit was niets nieuws voor de Joden. Telkens wanneer God een nieuwe openbaring gaf, vergezelde Hij dit met 'wonderen en tekenen' om de echtheid van deze openbaring aan te tonen. Om dezelfde reden deed ook Jezus Zijn wonderen. 'Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mezelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken. Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is, en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf' (Joh.14:10-11). De mogelijkheid om wonderen te doen werd ook niet aan iedereen gegeven, maar enkel aan de apostelen en hun dichte verwanten (zoals Filippus in Hand.8:13). Het doel van de wonderen en tekenen, het bevestigen dat de nieuwe openbaring van God kwam, wordt ook duidelijk omschreven in Hebreëen 2:3-4: 'Hoe zullen wij dan ontvluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen, die in het begin door de Heere is verkondigd, en die aan ons is bevestigd door hen die Hem gehoord hebben. God heeft er bovendien mede getuigenis aan gegeven door tekenen, wonderen en allerlei krachten, en gaven van de heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil.'

God liet de apostelen hun prediking vergezellen van wonderen en tekenen om te bevestigen dat het werkelijk Zijn boodschappers waren. Met het stilaan voorbijgaan van het tijdperk van de apostelen en het daarbij vervolledigd worden van de Schriften in de vorm die wij nu kennen als het Nieuwe Testament, ebde ook deze tekenen en wonderen weg omdat de nood om bevestiging van deze woorden ook verdween. De apostelen hadden al ruim aangetoond dat de woorden die ze spraken en uiteindelijk geïnspireerd door de Heilige Geest ook opschreven, werkelijk woorden van God waren (cf.2Tim.3:16). Zo kunnen nu al de woorden die iemand verkondigd getoetst worden aan de Bijbel. Dit wil niet zeggen dat God geen wonderen meer laat plaatsvinden. God doet nog steeds wonderen als antwoord op de gebeden van Zijn volk, maar deze wonderen zijn niet meer van die aard zoals de eerste gemeente deze zagen gebeuren. Het grootste wonder dat we vandaag de dag nog geregeld zien gebeuren is dat van een verdorven hart dat zich na het horen van het Evangelie keert tot God en zich vormt naar het beeld van Zijn Zoon.

De eerste kerk groeit in eenheid (Handelingen 2:44-56)

In de eerste dagen van de kerk, voordat ze getroffen werd door twist en scheuring, hadden 'allen die geloofden...alle dingen gemeenschappelijk.' Niet enkel geestelijk, maar ook materieel getuigden zij van die eenheid. Het is niet zo dat ze als een commune leefden, maar ze deelden in elkaars noden (cf.Rom.12:13). Dat velen van hun nog elk een eigen huis hadden kan worden afgeleid uit het feit dat ze 'van huis tot huis brood braken' (vs.46). Sommigen hadden waarschijnlijk veel van hun goederen en 'privileges' binnen de familie verloren door hun bekering en weer anderen van hun waren eenvoudigweg van een armere afkomst. Zulke noden werden nu opgevuld door het delen van elkaars bezittingen 'naar dat ieder nodig had'. Niet dat alles verkocht werd en er een soort communistisch leven gepromoot werd waarbij iedereen exact evenveel kreeg. Het was eerder zo dat wanneer er een bepaalde nood zichtbaar werd, dat de anderen dan bekeken hoe ze deze nood konden opvullen, door bijvoorbeeld cash of goederen te schenken aan de gemeente. Het was een totaal vrijblijvend iets (cf.Hand.5:4) en getuigde van de enorme gulheid en loyaliteit die de eerste christenen naar elkaar hadden en uitten. Deze vorm van materiële eenheid zien we later in Handelingen niet als een patroon van de gemeenten terugkomen. Wel zien we later een gelijkaardige gulheid naar de armen in Jeruzalem beschreven worden (2Kor.8:13-14).

Hoe indrukwekkend de materiële eenheid van de eerste gemeente ook was, toch was het eerder de geestelijke eenheid die hun leven het meest uitzonderlijk maakte. Dagelijks kwamen ze bijeen in de tempel om te bidden (cf.Hand.3:1) en hoogstwaarschijnlijk ook om te getuigen. Ze hadden dan ook alle recht om de tempel te blijven gebruiken omdat Jezus duidelijk had aangegeven dat dit het huis van Zijn Vader was. Dit zijn ze waarschijnlijk blijven doen tot de tempel vernietigd werd in 70n.C. Daarnaast uitte hun geestelijke eenheid zich ook in het vieren van het Avondmaal in elkaars woning en het delen van maaltijden. Hierin leefden ze het principe om 'gastvrij voor elkaar, zonder morren' uit (1Pet.4:9).

De eerste kerk bruist (Handelingen 2:46b-47)

Dat heel dit gebeuren een werk was van de Heilige Geest en geen opgelegd rollenspel, wordt bevestigd door hun 'vreugde' en 'eenvoud van hart'. De eerste christenen schepten 'vreugde in de Heere' en de Heere leidde de verlangens van hun hart (cf.Ps.37:4). Ze kregen het verlangen om zich te verdiepen in de leer van de apostelen, ze kregen het verlangen om te volharden in gemeenschap en gebed, ze kregen het verlangen diep ontzag te hebben voor de Heer, ze kregen het verlangen om in elkaars noden te voorzien en heel hun bezit als van God te aanschouwen, ze kregen het verlangen om met elkaar op te trekken en bijeen te komen. Heel hun handelen kwam voort uit een diep verlangen dat de Heilige Geest in hun bewerkte. Dat maakte van hun ook enorm bevredigde mensen vol van vreugde. Ze hoefden niet aan bepaalde eisen te voldoen of zich te meten aan anderen. Er was geen keurslijf dat hun werd aangedaan. Ze hadden allen hun oude leven achter hun gelaten en waren met lege handen Jezus eenvoudigweg gaan volgen. Nu hadden zij allen de Heilige Geest ontvangen die hun voorzag met het werk en de middelen waarvoor zij waren geroepen (cf.Fil.1:6; 2:13).

Dit alles maakte dat zij God loofden en genade vonden 'bij heel het volk'. Hun levens getuigden van een ongekende liefde en een diepe innerlijke rust en vrede die ongetwijfeld vragen opriep bij de mensen rondom hun (cf.1Pet.3:15). Hiermee voegde God dan ook 'dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe'. In de Psalmen zien we hoe 'goed en hoe lieflijk' het is wanneer 'broeders ook eensgezind samenwonen' want 'daar gebiedt de Heere zegen en leven tot in eeuwigheid' (Psalm 133: 1,3). En dat is nu net hetgeen er plaats vond in de eerste gemeente. De broeders en zusters leefden eensgezind samen en getuigden van hun eenheid in Christus op een wijze die God maar al te graag zegende. Zo bouwde God d.m.v. Zijn Heilige Geest en doorheen de getuigenis van Zijn uitverkorenen verder aan Zijn gemeente.

Conclusie

Het verslag van de eerste gemeente en de getuigenis van hun werken zijn op z'n minst bewonderenswaardig. Ook al vond dit alles plaats in een unieke periode van de geschiedenis, toch kunnen we ook vandaag nog veel van onze allereerste broeders en zusters leren. Hun liefde voor de Heer en naar elkaar is ook voor ons een voorbeeld om onze onderlinge eenheid binnen de gemeente vorm te geven. Zo wordt het Evangelie werkelijk uitgedragen en wordt eveneens het gebed van Jezus vervuld:

'En Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt' (Joh.17:20-21).

Voor de gelovigen is het een opdracht om na te gaan hoe hun onderlinge eenheid kan worden uitgestraald naar de mensen rondom hun. Dit vraagt niet om grootse evenementen of sprekers vol charisma, maar kan evenzeer 'met vreugde en in eenvoud van hart' verwezenlijkt worden. Een eenvoudig besef van Gods grootse genade in Christus voor ieders diep zondige hart vormt hierbij alvast een goed vertrekpunt.

MOEILIJKE WOORDEN

Charisma	Persoonlijke uitstraling.
Commune	Gemeenschappelijke huishouding; leefgemeenschap.
Communisme	Stelsel van gemeenschappelijk bezit van productiemiddelen.
Deelgenoot	Iemand die met een ander iets beleeft of doet.
Keurslijf	Belemmerende bepaling.
Loyaliteit	Eigenschap dat je iemand of iets altijd steunt en niet alleen laat.
Imposant	Indrukwekkend.
Privilege	Wettelijk toegestaan recht; voorrecht.
Verwantschap	Het onderling verbonden zijn.

INLEIDING

Er waren wel drieduizend mensen aan de gemeente toegevoegd. Zij wilden allemaal de Heere Jezus volgen. De Heilige Geest ging in hun harten werken en er gebeurde iets heel moois. Vind jij het fijn als je broer of zus speelgoed met je deelt die je mag gaan gebruiken? Of als jij geen snoepjes hebt gekregen op school, dat je broer of zus graag een deel aan je geeft? Dat is heel fijn als je zo met elkaar mag omgaan. Dat is nu ook precies wat de eerste gemeente deed. Ze zorgden voor elkaar. Zullen we het eens gaan lezen?

LEZEN VAN HET BIJBELGEDEELTE

Hand.2:42-47

BEGELEIDENDE VRAGEN

- **Waar volhardde de eerste gemeente in?**

Zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden.

- **Waarom braken zij het brood?**

Deze onderlinge eenheid en verwantschap werd voortdurend onderhouden door 'het breken van het brood'. Door het regelmatig vieren van het Avondmaal met elkaar, herinnerden ze zich enerzijds aan Jezus' offer, maar anderzijds ook aan hun onderlinge verbondenheid. Door één brood (dat het mens worden van Jezus symboliseerde) te breken zodat iedere gelovige hier een stuk van kon nemen, werden ze voortdurend bepaald bij het feit dat Jezus zich voor elk van hun had moeten laten vernederen het lijden op Zich had genomen tot de dood toe. Zie lieten zien dat ze allen deel hadden aan Zijn dood, maar ook aan Zijn opstanding. Dit bleven zij alles standvastig en trouw doen.

- **Wat betekent het dat er vrees over een ieder kwam?**

De gevolgen van het volhardden in de leer, de gemeenschap en gebed lieten niet lang op zich wachten en werden al gauw zichtbaar. 'Er kwam een vrees over iedereen', een diep respect en ontzag voor de Heer. Zulk een ontzag en eerbied naar God kregen de mensen in en buiten de gemeente toen ze de diepgaande gemeenschap van de eerste kerk zagen. Ze werden niet gerespecteerd omwille van hun imposante gebouw, hun goed doordachte programma's of eender welk ander werk van mensen, maar omwille van de bovennatuurlijke invloed die hun levens uitstraalde. Dat is het effect van een juist gebruik van de geestelijke gaven.

- **Wat werd er door de apostelen gedaan?**

Om te bevestigen dat hetgeen de apostelen leerden werkelijk woorden van God waren, werden zij toegerust met de mogelijkheid om 'veel wonderen en tekenen' te doen. Dit was niets nieuws voor de Joden. Telkens wanneer God een nieuwe openbaring gaf, vergezelde Hij dit met 'wonderen en tekenen' om de echtheid van deze openbaring aan te tonen. God liet de apostelen hun prediking vergezellen van wonderen en tekenen om te bevestigen dat het werkelijk Zijn boodschappers waren.

- **De mensen die geloofden hadden alle dingen gemeenschappelijk. Wat deden ze dan?**

In de eerste dagen van de kerk, hadden 'allen die geloofden...alle dingen gemeenschappelijk.' Niet enkel geestelijk, maar ook materieel getuigden zij van die eenheid. Het is niet zo dat ze als een commune leefden, maar ze deelden in elkaars noden. Zulke noden werden nu opgevuld door het delen van elkaars bezittingen 'naar dat ieder nodig had'. Het was een totaal vrijblijvend iets en getuigde van de enorme gulheid en loyaliteit die de eerste christenen naar elkaar hadden en uitten.

- **Was dat het enige wat ze gezamenlijk hadden?**

Nee, hoe indrukwekkend de materiële eenheid van de eerste gemeente ook was, toch was het eerder de geestelijke eenheid die hun leven het meest uitzonderlijk maakte. Dagelijks kwamen ze bijeen in de tempel om te bidden en hoogstwaarschijnlijk ook om te getuigen. Daarnaast uitte hun geestelijke

eenheid zich ook in het vieren van het Avondmaal in elkanders woning en het delen van maaltijden. Hierin leefden ze het principe om 'gastvrij voor elkaar, zonder morren' uit.

- **Wat betekend het dat ze het met vreugde en eenvoud van hart deden?**

De eerste christenen schepten 'vreugde in de Heere' en de Heere leidde de verlangens van hun hart. Ze kregen het verlangen om zich te verdiepen in de leer van de apostelen, ze kregen het verlangen om te volharden in gemeenschap en gebed, ze kregen het verlangen diep ontzag te hebben voor de Heer, ze kregen het verlangen om in elkaars noden te voorzien en heel hun bezit als van God te aanschouwen, ze kregen het verlangen om met elkaar op te trekken en bijeen te komen. Heel hun handelen kwam voort uit een diep verlangen dat de Heilige Geest in hun bewerkte.

- **Wat deden ze nog meer in de tempel?**

Dit alles maakte dat zij God loofden en genade vonden 'bij heel het volk'. Hun levens getuigden van een ongekende liefde en een diepe innerlijke rust en vrede die ongetwijfeld vragen opriep bij de mensen rondom hun. Hiermee voegde God dan ook 'dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe'. De broeders en zusters leefden eensgezind samen en getuigden van hun eenheid in Christus op een wijze die God maar al te graag zegende. Zo bouwde God d.m.v. Zijn Heilige Geest en doorheen de getuigenis van Zijn uitverkorenen verder aan Zijn gemeente.

SAMENVATTING

Het verhaal van de eerste gemeente en de getuigenis van hun werken kunnen we veel van leren. Ook al vond dit alles plaats in een unieke periode van de geschiedenis, toch is het heel bijzonder wat ze lezen over de eerste gemeente. Hun liefde voor de Heer en naar elkaar is ook voor ons een voorbeeld om onze onderlinge eenheid binnen de gemeente vorm te geven.

Als je Jezus volgt is het een opdracht om na te gaan hoe jij kan laten zien naar de mensen rondom je dat jij liefde voor de gemeente hebt. Dit vraagt niet om grootse evenementen of sprekers vol charisma, maar kan evenzeer 'met vreugde en in eenvoud van hart' verwezenlijkt worden. Een eenvoudig besef van Gods grootse genade in Christus voor ieders diep zondige hart is een goed start.

CRÈCHELES

Er waren heel veel mensen die naar Petrus geluisterd hadden.
Petrus had tegen hen gezegd dat ze zich moesten bekeren en laten dopen.
Ze zouden vergeving van zonden krijgen en dan ook de Heilige Geest ontvangen.
Het waren wel drieduizend mensen! Dat zijn er veel!

Al deze mensen deden precies wat de apostelen hun geleerd hadden.
Ze kwamen heel veel samen bij elkaar thuis. Ze gingen dan samen het brood breken, dat is het avondmaal vieren, maar gingen ook met elkaar bidden.
Ze hadden elkaar lief en als iemand te weinig eten had, gingen anderen hen eten brengen. Of als ze geen jas hadden om aan te trekken, dan had iemand wel een voor hen. Wat zorgden ze goed voor elkaar!

Ze waren allemaal blij en verlangden allemaal om elkaar te zien, voor elkaar te zorgen en de Heer lief te hebben.
Ze loofden God en alle andere mensen vonden het fijn dat de gelovigen zo goed voor elkaar zorgden.
En elke dag bekeerden er nog meer mensen tot God en zij hadden ook Jezus lief.
Houdt jij ook van Jezus en wil jij ook Hem volgen? Wil jij ook eten delen of misschien wel je kleren als iemand die niet heeft?

MEMORIEVERS

Johannes 16:8

En als Die (De Heilige Geest) gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.

Laat enkele kinderen proberen het vers op te zeggen. Weten ze nog wat het vers betekent (zie voor uitleg memorievers Thema's Pinksteren les 1).

Verdeel het vers in stukken. Voor kleinere kinderen in grotere gedeelten, voor oudere kinderen eventueel in woorden. Laat de kinderen proberen het vers op de juiste volgorde leggen.

IJSBREKERTJES

Gedenktekens

Laat de kinderen verschillende voorwerpen zien, zoals een trofee, een Belgische vlag en een trouwring. Spreek met hen over waarom we bepaalde feesten vieren en hoe bepaalde dagen of voorwerpen ons herinneren aan speciale gebeurtenissen. Leg uit dat op Pascha, Jezus de discipelen twee nieuwe gedenktekens gaf om hen te helpen herinneren wat Hij voor hen ging doen. De eerste gemeente volhardden ook hierin door met elkaar het brood te breken. Ze waren gehoorzaam aan de opdracht van de Heer.

KNUTSELWERKJES

Mobiel: "Handelingen 2:42"

Geef elk kind een kopie van het blad "Handelingen 2:42." Laat de kinderen de plaatjes kleuren en versieren. Daarna mogen ze langs de lijnen knippen en gaten maken waar dit aangegeven wordt (doe dit met de perforator). Doe een stuk garen door het bovenste gat, zodat het kan hangen en bevestig elk plaatje aan de reep om een mobiel te maken.

Kerk

Geef de kinderen een vel papier. Laat hen dit vel papier in tweeën delen door het vouwen of een lijn te trekken. Laat hen op de ene helft schrijven "kerkgebouw" en de andere helft "kerk." Leidt de kinderen in het tekenen van dingen die tot een gebouw behoren (kerkbanken, de preekstoel, liedboeken...). Bij de kerk mogen ze mensen tekenen die tot God bidden, naar Gods Woord luisteren, het avondmaal gedenken...). De kerk bestaat uit gelovigen die de Heere Jezus willen volgen. Het gebouw noemen we ook wel kerk, maar eigenlijk zijn het de mensen die de kerk zijn. Laat hen mensen tekenen of namen er bij schrijven van mensen die bij de gemeente horen.

Eenvoud van hart

Laat de kinderen harten knippen uit bijvoorbeeld tijdschriften, kranten, knutselpapier, etc. Maak deze aan elkaar met garen. Schrijf op een van de harten "Zij bleven dagelijks bijeenkomen met vreugde en eenvoud van hart." (Hand.2:46).

Vind de voorwerpen

Verstop afbeeldingen van verschillende voorwerpen of symbolen in het lokaal en laat de kinderen er naar zoeken. Als een kind een afbeelding vindt, moet hij vertellen wat het voorwerp op de afbeelding symboliseert.

Voorbeelden kunnen zijn:

- Bijbel (zij volhardden in de leer)
- Brood (breken van het brood)
- Biddende handen (in de gebeden)
- Hart (eenvoud van hart)
- Veel mensen (de Heere voegde dagelijks mensen toe)

HANDELINGEN 2:42

De Christenen waren steeds
toegewijd aan...

DE HEILIGE GEEST BOUWT DE KERK (HANDREIKING KINDEREN)

HANDELINGEN 2:42-47

MEMORIEVERS

Johannes 16:8

En als Die (Heilige Geest) gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.

Ssst... MIJN EIGEN STILLE TIJD

- Er waren vier dingen waar de gelovigen in volhardden, welke?
_____
- Vul in: En er kwam _____ over iedereen; en er werden vele _____ en _____ door de _____ gedaan. (Hand.2:43)
- Zij verkochten _____ en _____
- Zij verdeelden die onder _____ .
- Omcirkel het juiste antwoord. “En zij loofden/verloochenden God en vonden onbarmhartigheid/genade bij heel het volk. En de Heere voegde jaarlijks/dagelijks mensen die zalig werden, aan de school/gemeente toe.”

(Vraag aan je papa en/of mama of jouw antwoorden juist zijn!)

